

för Riksdagen framlägga förslag till stadganden, afseende att fullständiga och förtydliga riksdagsordningens nu gällande bestämmelser om val till riksdagsman och dermed sammanhängande ämnen.

Stockholm den 27 januari 1888.

G. E. Beskow.

### N:o 55.

Af herr **J. Ericson** i Borekulla, om förhöjning i tullen å arbetade trävaror.

Vid 1887 års första riksdag väcktes af min företrädare här i kammaren, Herr Oléhn, motion om förhöjning i tullen å arbetade trävaror, (se motion n:o 45, bihang till Riksdagens protokoll, januaririksdagen 1887). Deri heter det bland annat, beträffande hvad som *bör skyddas* eller *icke*, »om *en* sak torde man dock lättare kunna enas, nemligen derom att den lilla industrien, den i hemmen bedrifna slöjden, bör uppmuntras och, der så nödigt är, äfven skyddas».

»Man kan, hoppas jag, enas om ett dylikt skydd, emedan fördelarne deraf icke komma de större arbetsgifvarne till godo, utan fördelarne tillfalla direkt arbetarne sjelfva».

»Bland de delar af vår industri, som af ålder drifvits såsom hus-slöjd, intager otvifvelaktigt tillverkningen af billiga möbler ett framstående rum. I flera delar af vårt land har befolkningen haft till sin hafvudsakligaste sysselsättning möbelsnickeri, som åt tusentals familjer lemnat ett nödtorftigt uppehälle. Särskildt i nordligaste delen af Halland har så varit förhållandet.»

»Som emellertid under senare tider införseln från utlandet af billiga fabriksmessigt tillverkade möbler — vackra men ovaraktiga — allt mera tilltagit, hotas äfven denna återstod af vår tynande *husslöjd* att äfvenledes gå under.»

»Under år 1884 infördes sålunda snickeriarbeten af gran eller furu, utan betsning eller målning, 403,930 kilogram; af samma träslag, med betsning, målning eller lackering, 47,078 kilogram, af alm, ask, björk, ek och andra inhemska, ej specificerade träslag 209,731 kilo, af valnöt och päron samt af mahogny, jakaranda och andra utländska träslag, försedda med äkta eller oäkta förgyllning, 139,870 kilogram.»

»Genom denna stora import af snickeriarbeten, hvaraf den förstnämnda klassen, enligt nu gällande tulltaxa, drager en tull af endast 2 öre, den andra 4, den tredje 8 och slutligen den fjerde af här uppräknade 15 öre per kilo, hafva prisen så nedtryckts, att nyssberörde möbelsnickare, som äfven under bättre förhållanden med knapp nöd förmådde försörja sig och sina familjer, numera bragts till förtviflan.»

Instämmande till alla delar i hvad sålunda i motionen framhållits, får jag härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen, med ändring af nu gällande bestämmelser uti ifrågavarande del af tulltaxan, måtte besluta, att alla mer eller mindre arbetade trävaror, derunder inbegripna snickeri- och stolmakeriarbeten, af furu eller gran, utan betsning, målning eller lackering, må åsättas en tull af 5 öre; af nyss nämnda träslag, med betsning, målning eller lackering, 10 öre; af alm, ask, björk, bok, ek och andra inhemska, ej specificerade träslag, massiva eller dermed fanerade, 15 öre; af päron och valnöt samt af mahogny, jakaranda och andra utländska träslag, massiva eller dermed fanerade äfvensom arbeten, försedda med äkta eller oäkta förgyllning, 25 öre, allt pr kilogram.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1888.

*Joh. Ericson,*  
Borekulla, Halland.